

Arrest

nr. 56 214 van 17 februari 2011

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Ashkali, afkomstig uit Ferizaj, Kosovo, en heeft u de Kosovaarse nationaliteit.

Omdat u Ashkali bent werd u op school dagelijks uitgescholden en geslagen door uw medeleerlingen en gaven de leerkrachten u systematisch slechte punten. U klaagde deze feiten aan bij de directie, maar zonder gevolg. In het laatste schooljaar werd u eens buiten bewustzijn geslagen, waarop uw vader u van school haalde.

Nadat u de school had verlaten, werkte u sinds 2008 in de slagerij van uw neven. Ook uw neef E.(...) B.(...) (O.V.: X) werkte daar. Op een dag was de slagerij gesloten en waren uw neven verdwenen. U en E.(...) keerden terug naar huis en vernamen in de week die erop volgde dat uw neven van de slagerij hoge schulden hadden en daarvoor op de vlucht waren.

Één week later stuurde uw vader u en uw neef E.(...) om brood. Onderweg stopte een auto met drie Albanezen die jullie de weg vroegen. U legde de weg uit, maar zij veinsden u niet te begrijpen.

Ze vroegen jullie in te stappen om de weg te tonen. In de auto sloegen deze Albanezen jullie en voerden jullie naar een huis ergens buiten Ferizaj. Daar werden jullie door deze drie en nog vier andere Albanezen erg geslagen en bedreigd. Het bleken de schuldeisers van uw neven te zijn. Jullie dienden ofwel de schuilplaats van jullie neven te verklappen of hun schuld af te lossen. Ze lieten jullie na vier uur gaan en maanden jullie aan deze feiten niet aan te geven bij de politie want anders zouden ze jullie familie doden. 's Anderendaags gaven jullie dit incident toch aan bij de politie. Zij beloofde jullie de nodige stappen te zullen ondernemen.

De volgende drie weken bleven u en E.(...) binnen. Na drie weken stapten jullie opnieuw naar de politie om jullie te informeren over de stand van het onderzoek. Weerom werden jullie afgewimpeld.

Op de weg terug kwamen jullie de Albanese belagers weer tegen en zij namen jullie weer mee naar hetzelfde huis. Daar werden jullie opnieuw geslagen en deze keer tevens seksueel misbruikt. Na zes uur opsluiting konden jullie ontsnappen en keerden jullie naar huis terug.

Thuis gekomen besloot uw vader jullie naar het buitenland te sturen. Hij leende geld en 's anderendaags verlieten jullie Kosovo naar Servië. Vandaar werden jullie naar België vervoerd, alwaar jullie op 12 oktober 2009 aankwamen en nog diezelfde dag asiel aanvroegen.

Daarbij legde u uw identiteitskaart van UNMIK (tijdelijke administratie van de VN), uitgegeven op 2 juli 2008, neer."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Op basis van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier kan niet worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan de feiten die rechtstreeks aan uw vlucht ten grondslag zouden hebben gelegen.

Uw verklaringen en die van uw neef E.(...) B.(...) zijn met name dermate tegenstrijdig dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw vrees door de schuldeisers van uw voortvluchtige neven te worden vervolgd. U verklaarde in de eerste week na de sluiting van de slagerij, toen u en E.(...) onderweg waren om een brood te gaan kopen, door onbekenden in een auto te zijn meegenomen en te zijn weggevoerd naar een huis, alwaar jullie gedurende vier uur werden geslagen. Wanneer jullie drie weken later op de terugweg waren van een bezoek aan de politie om naar de stand van het onderzoek te informeren, werden jullie opnieuw ontvoerd naar hetzelfde huis en er geslagen en seksueel misbruikt. U en E.(...) konden elkaar bevrijden door de stoelen dicht bij elkaar te zetten en zo los te komen.

U verklaarde uitdrukkelijk dat jullie elkaar tussen de twee ontvoeringen niet hebben gezien (CGVS 19/5/2010 p.9-10 en CGVS 16/6/2010 p.8).

Uw neef echter verklaarde reeds bij de eerste ontvoering seksueel te zijn misbruikt, en de tweede maal ontvoerd te zijn wanneer jullie onderweg waren om brood te gaan kopen (CGVS E.(...) B.(...) 19/5/2010 p.8). Hij verklaarde eveneens dat jullie twee maal in een verschillend huis werden opgesloten (CGVS E.(...) B.(...) 16/6/2010 p.3). Tevens stelde hij dat jullie bij de tweede ontvoering aan elkaar waren gebonden en dat jullie elkaar verschillende malen ontmoetten in de periode tussen de twee ontvoeringen (CGVS E.(...) B.(...) 16/6/2010 p.5-6). Wanneer uw neef om nadere details werd gevraagd bij zijn tweede gehoor ontvluchtte hij op zeer incoherente en vage wijze de vragen, en meldde hij dat hij zich geen details meer kon herinneren als gevolg van de slagen die hem zouden zijn toegebracht (CGVS E.(...) B.(...) 16/6/2010 p.3-9).

Echter, deze psychische problemen en zijn bewering dat deze hem zouden verhinderen een coherent en logisch relaas te brengen staat hij op geen enkele objectieve wijze.

Opmerkelijk is bovendien dat uw neef bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde drie maal te zijn ontvoerd (CGVS-vragenlijst E.(...) B.(...) vraag 5).

Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden wordt de geloofwaardigheid van de door u en uw neef uiteengezette problemen die rechtstreeks aanleiding zouden hebben gegeven tot jullie vertrek fundamenteel ondergraven. Tevens komt hierdoor uw algemene geloofwaardigheid in gedrang.

Voor wat uw problemen op school betreft - u zou dagelijks uitgescholden en geslagen zijn door uw medeleerlingen en van de leerkrachten systematisch te weinig punten hebben gekregen en uw klachten daarover bij de directie zouden geen soelaas hebben gebracht (CGVS 19/05/2010 p.5-6) – dient te worden gesteld dat het hier boude beweringen betreft, die u op geen enkele wijze kan staven. Het is bovendien weinig aannemelijk dat de leerkrachten en directie van uw school een dermate systematische agressie zouden hebben toegestaan, temeer daar uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het onderwijsstelsel in Kosovo open staat voor alle leden van de RAE gemeenschappen (Roma, Ashkali en Egyptenaren).

Het valt niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten, maar meerdere factoren werken deze situatie in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing.

Hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Het beleid inzake onderwijs is gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Het beleid van de Kosovaarse overheid is m.a.w. gericht op de integratie van de RAE-minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt bovendien expliciet discriminatie op grond van etnie.

Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de RAE. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen.

Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Hoe dan ook kan worden vastgesteld dat u sinds 2007 niet langer naar school ging (CGVS 19/5/2010 p.4) en dat uw problemen uit die periode aldus dateren van ruim drie jaar voor uw komst naar België. Zij kunnen dan ook bezwaarlijk als de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek uit Kosovo in overweging genomen worden.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

Uw identiteitskaart staat louter uw identiteit en uw nationaliteit, maar die staat in bovenstaande beslissing niet ter discussie.

Tot slot kan hieraan worden toegevoegd dat ik ook in het kader van de asielaanvraag van uw neef E.(...) B.(...) (O.V.: 6.506.172) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heb genomen."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 oktober 2010 aan tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat er zware tegenstrijdigheden waren tussen zijn verklaringen en deze van zijn neef, E., dat de mentale gezondheidstoestand van deze laatste heel slecht is; hij voegt bij zijn verzoekschrift fotokopie van een medisch attest (niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vertaald) van 11 oktober 2010 van dr. R. Lohmann en een fotokopie van een medisch attest van 15 oktober 2010 van dr. (onleesbaar, Janssens ?) en fotokopieën van geneesmiddelenvoorschriften. Volgens hem zijn de verklaringen van zijn neef zonder waarde gezien hij lijdt aan hallucinaties en schizofrene psychose (zie het verzoekschrift, p. 5).

Verzoeker stelt dat zijn relaas over zijn feitelijke problemen en deze van zijn neef in zijn land van herkomst, met de waarheid overeenstemt. Hij voegt bij het verzoekschrift een fotokopie (zie stuk 4) met namen en adressen van bureaus in zijn streek van herkomst en een fotokopie van een getuigenis "vrije vertaling van getuigenis".

Hij voert aan dat de beschrijving in de bestreden beslissing van het onderwijssysteem in Kosovo een weergave is van een absoluut ideaalbeeld en niet de realiteit is. Hij wijst er evenwel op dat de schoolproblemen niet de definitieve redenen voor de vlucht uit Kosovo waren.

Hij herhaalt dat ze beiden tweemaal ontvoerd werden door de schuldeisers en telkens geslagen en misbruikt werden.

Hij stelt dat hij in aanmerking komt voor toepassing van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980, minstens voor toepassing van artikel 48/4 van voormelde wet.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december

1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De bestreden beslissing stelt dat: "Voor wat uw problemen op school betreft - u zou dagelijks uitgescholden en geslagen zijn door uw medeleerlingen en van de leerkrachten systematisch te weinig punten hebben gekregen en uw klachten daarover bij de directie zouden geen soelaas hebben gebracht (CGVS 19/05/2010 p.5-6) – dient te worden gesteld dat het hier boude beweringen betreft, die u op geen enkele wijze kan staven. Het is bovendien weinig aannemelijk dat de leerkrachten en directie van uw school een dermate systematische agressie zouden hebben toegestaan, temeer daar uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het onderwijssysteem in Kosovo open staat voor alle leden van de RAE gemeenschappen (Roma, Ashkali en Egyptenaren).

Het valt niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten, maar meerdere factoren werken deze situatie in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing.

Hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Het beleid inzake onderwijs is gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Het beleid van de Kosovaarse overheid is m.a.w. gericht op de integratie van de RAE-minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt bovendien expliciet discriminatie op grond van etnie.

Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de RAE. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen.

Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Hoe dan ook kan worden vastgesteld dat u sinds 2007 niet langer naar school ging (CGVS 19/5/2010 p.4) en dat uw problemen uit die periode aldus dateren van ruim drie jaar voor uw komst naar België. Zij kunnen dan ook bezwaarlijk als de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek uit Kosovo in overweging genomen worden.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd."

De opmerking van verzoeker in het verzoekschrift dat de beschrijving in de bestreden beslissing van het onderwijssysteem in Kosovo een weergave is van een absoluut ideaalbeeld en niet de realiteit is, is bij gebrek aan enig begin van andersluidend bewijs, een enkele bewering.

Hoe dan ook gezien volgens het verzoekschrift de schoolproblemen "niet de definitieve redenen voor de vlucht" uit Kosovo waren, gaat de Raad op deze problematiek niet verder in.

De Raad stelt vast dat verzoeker van zijn tewerkstelling in de slagerij sinds 2008 en van het faillissement van zijn werkgever -de onmiddellijke oorzaak van zijn problemen-, van zijn klacht bij de politie naar aanleiding van het eerste incident en van de navraag naar de stand van het onderzoek, van de zware letsels van de twee agressies, geen enkel begin van bewijs bijbrengt.

De Raad merkt op dat ook de vader van verzoeker op de hoogte bleek van de problemen van zijn zoon, gezien het blijkbaar diens beslissing was om verzoeker en zijn neef, E., na het tweede incident, naar het buitenland te sturen.

Indien zoals verzoeker voorhoudt de slechte psychische toestand van zijn voormelde neef, E., zijn oorzaak vindt in de agressies en seksuele aanranding van -hem en- zijn neef, en is het in acht genomen het feit dat de vader van verzoeker op de hoogte was van deze gruweldaden, onbegrijpelijk dat hij niet meer weerstand heeft geboden, al was het maar door zelf de politie te vatten in een poging tot bescherming van zijn zoon en zijn neef of ter plaatse voor gepaste medische hulp te zorgen.

Dit geldt des te meer dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij en zijn neef geheel ten onrechte bedreigd werden in een zaak van een faillissement waar ze geen uitstaans mee hadden.

Zowel in hoofde van verzoeker als in hoofde van zijn neef is er dienaangaande geen bewijs.

De bijgebrachte fotokopie van een *"vrije vertaling van getuigenis"* kan daartoe inderdaad niet dienen. Inderdaad blijkt dat (zie het document, onderaan) *"de vader van S.(...) en E.(...) hebben deze bevestigende handtekeningen ingehaald"* zodat het een sterk gesolliciteerd karakter bij de "buren" vertoont. Trouwens ook een deel van de inhoud van de "getuigenis" raakt kant noch wal *"... de twee jongemannen S.(...) en E.(...) B.(...) zijn in nadere familiërelatie met de schuldenaar en in Polynesië van Brussel hebt niets gedaan (sic)"*.

Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoeker volgens zijn verklaringen, en zijn neef hun land ontvluchtten nadat zijn vader daartoe beslist had en niettegenstaande bedoelde "getuigenis" -die werd bijgebracht na ontvangst, eind september - begin oktober 2010, van de bestreden beslissing- stelt -tot bewijs van de voorgehouden moeilijkheden- dat "deze bevestigende handtekeningen ingehaald werden door de vader (sic) van S. en E.", de neef van verzoeker bij zijn gesprek op 11 oktober 2010 - amper enkele dagen na ontvangst van de "getuigenis"- met dr. Lohmann (zie het attest, p. 2; "Der Patient weiss nicht, wo sich Seine Eltern aufhalten"), niet weet waar zijn ouders verblijven.

Ook deze vaststelling keert zich tegen de geloofwaardigheid van voormelde "getuigenis".

In acht genomen wat voorafgaat, is de afwezigheid van enig begin van bewijs té grof om het relaas van verzoeker als waar aan te nemen.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie als voorzien in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

Van verzoeker kan de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 niet worden erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan evenmin als basis dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2 , a. en b. van voormelde wet.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE